

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně **PhDr. H.P.**, proti žalovanému **Ministerstvu kultury**, se sídlem Praha 1, Maltézské nám. 1, v řízení o námitce podjatosti senátu 6 A Městského soudu v Praze, vznesené žalobkyní v řízení proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2012, č. j. MK 50728/2012 OPP,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou ze dne 15. 10. 2012 domáhá u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2012, č. j. MK 50728/2012 OPP, kterým bylo zamítnuto její odvolání a současně potvrzena rozhodnutí Národního památkového ústavu ze dne 27. 6. 2012, č. j. NPÚ-302/53558/2012, a ze dne 24. 7. 2012, č. j. NPÚ-302/57376/2012.

Podáním ze dne 25. 1. 2013 žalobkyně vznesla námitku podjatosti s tím, že senát 6 A Městského soudu v Praze zneužívá zákon. Uvedla, že požádala o osvobození od soudních poplatků, přičemž senát 6 A o její žádosti dosud nerozhodl. Zato si však opatřil vyjádření žalovaného, aby získal poznatky o údajném nemravném jednání žalobkyně, které by pak mohl využít pro zamítnutí její žádosti o osvobození od soudních poplatků. Podle žalobkyně postupoval senát městského soudu účelově, v rozporu se zákonem a s cílem způsobit jí újmu.

Dne 4. 2. 2013 učinila žalobkyně podání, v němž uvedla, že „*podání ze dne 25. 1. 2013 necht' je bráno jen jako procesní námitka, nikoliv jako námitka podjatosti.*“ Nejvyšší správní soud se žalobkyně přípisem ze dne 21. 2. 2013, č. j. Nao 9/2013 – 55, dotázal, zda má její podání ze dne 4. 2. 2013 brát jako zpětvzetí námitky podjatosti. Přípisem ze dne 21. 2. 2013 žalobkyně sdělila, že skutečně šlo o zpětvzetí námitky podjatosti ze dne 25. 1. 2013. Sluší se doplnit, že všechna uváděná podání žalobkyně byla učiněna v elektronické formě, podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Podání, kterým žalobkyně disponuje řízením, tak naplňuje formální náležitosti ve smyslu § 37 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může návrhatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle § 47 písm. a) věty před středníkem s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Projev vůle stěžovatelky ze dne 21. 2. 2013 nevzbuzuje pochybnosti o tom, že se žalobkyně v dané věci (již) nedomáhá vydání rozhodnutí o námitce podjatosti. Jakkoli uplatnění námítky podjatosti nelze chápat zcela jako *návrh* ve smyslu ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s., a § 47 písm. a) věty první s. ř. s. (nezahajuje se jím nové soudní řízení, ale vede jen k vyvolání incidenčního řízení v rámci řízení v meritu věci), lze citovaná ustanovení na daný případ aplikovat. Vzhledem k tomu, že žalobkyně uplatnila námitku podjatosti, byl se jí zdejší soud povinen zabývat a rozhodnout o ní; protože však tato námitka byla vzata zpět dříve, než o ní bylo rozhodnuto, postupoval Nejvyšší správní soud přiměřeně dle shora citovaných ustanovení a řízení o námitce podjatosti zastavil.

O náhradě nákladů řízení o námitce podjatosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o námitce podjatosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. března 2013

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu